

nalet i de andre Etater har faaet. Saa vi maa jo være forberedte paa at gaa ikke saa lidt op, hvis vi skulle have en nogenlunde Forrentning af de mange Millioner, vi have staaende i Statsbanerne. Jeg kunde nu finde mig i at nøjes med noget mindre end det ærede Medlem fra Sæby (Vilhelm Lassen), der mente, at $3\frac{1}{2}$ pCt. ikke var for meget, thi jeg maa sige, at ogsaa i dette Stykke er jeg moderat og kunde snarere slutte mig til det ærede Medlem, der indledede denne Finansbehandling (A. Nielsen), men er man først naaet dertil, at man ved en rigtig Administration har faaet 2 pCt., kunde jeg selvfølgelig ikke have noget imod, at man gik noget højere. Vi maa imidlertid være klar over, at vi ikke naa noget uden ved at sætte Taksterne, og navnlig dem for Personbefordringen, meget højt op eller meget højere op, end de nu ere. Det forekommer mig ogsaa at være naturligere at lægge Stigningen paa Persontaksterne end at forhøje Godstaksterne efter en alt for stor Maalestok. Det er dog uforvarligt og urigtigt, at de, der maaske aldrig nogen Sinde i Livet sætte deres Fødder i vore Baner, skulle betale for dem, der køre. Derimod med Hensyn til Godset kan man jo dog sige, at det i nogen Maade kommer alle til gode.

Men jeg tror som sagt, at hvis vi ville rykke Ondet op med Rode, maa vi være klar over, at vi ikke maa stille saa store Fordringer, som vi hittil have gjort. Med andre Ord, vi Danske holde meget af at have Barnepiger, og er der noget Omraade, hvor vi have Barnepiger, er det paa Jernbanevæsenets Omraade. Det er ikke her som i Udlandet; der maa Publikum selv sørge for at komme i det Tog, de skulle med, selv sørge for at finde den Perron, som Toget, de skulle med, skal gaa fra. Man stiller ikke der Fordring om, at der skal raabes ud til Togene, som hos os, hvor man, naar det ikke sker, straks er parat til at klage over Personalet. Ja, man har endogsaa haft Eksempler paa, at Personalet har gjort sin Pligt fuldt ud, men vedkommende har ligget og sovet og har ikke hørt, at der blev raabt ud til Toget; alligevel har han straks været til Rede med Klage og har villet paastaa, at der ikke var raabt ud. Men kunde vi nu ikke en Gang emancipere os fra dette? Jeg tror, det vilde være en rigtig god Vej til at komme ind paa Besparelser. Vi se i Udlandet, at Tog, der ere lige saa store eller større end de, der køre herhjemme, have ikke

nær saa stort et Personale som her. I England f. Eks. køber man sin Billet og maa saa selv sørge for at komme ind i Toget og komme ud paa den rigtige Station og der aflevere sin Billet; det er al den Kontrol, de have der. Jeg tror, at hvis man kunde simplificere Administrationen lige fra den øverste til den nederste, vilde det være en god Vej til at faa et bedre Udbytte af vore Jernbaner, og jeg skal tillade mig at anbefale, naar vi komme saa vidt, at man virkelig vil tage denne Sag under alvorlig Overvejelse og søge at simplificere, hvor man kan.

Det er jo imidlertid klart, at i samme Øjeblik man taler om Besparelser, kan man ikke stille ny Krav om forøget Bevilling til dette Jernbanevæsen, men ikke desto mindre har jeg et Spørgsmaal af lokal Interesse at fremdrage, med Hensyn til hvilket jeg dog er i det heldige Tilfælde, at der ikke begæres nogen ny Bevilling, og jeg vil gerne tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Det angaar Krydsningsstationen ved Hjulby mellem Nyborg og Ullerslev. Der blev for 3 Aar siden bevilget en Sum af 50,000 Kr. til et saadant Krydsningsspor; det er nu ogsaa anlagt, Togene standse der, og der er Folk til Stede til at betjene disse Tog. Nu ønsker Befolkningen der ude at kunne købe en Billet og staa op og køre med Toget mod Øst eller Vest, og man skulde jo antage, at det var et rimeligt Forlangende, saa jeg ikke kan tro andet, end at den ærede Minister vil stille sig villigt over for dette Forlangende. Sagen har en Forhistorie, og den er allerede temmelig gammel, nemlig fra Begyndelsen af 90erne. Da kom der et Andragende fra Egnens Befolkning om at faa en Holdeplads ved Aunslev, fordi man mente, at denne Egn ikke var ligestillet med de øvrige Egne paa Fyn, idet Afstanden mellem Ullerslev og Nyborg er større end mellem nogen af de andre Stationer paa den fynske Bane. Der blev indgivet et Andragende til Rigsdagen, og dette var anbefalet af Kommunalbestyrelsen i Nyborg og Sogneraadet i Aunslev-Bogense. Andragendet vakte Opmærksomhed, fordi det fortjente det, og der blev i sin Tid i Samlingen 1894—95 fra Flertallet i Finansudvalget stillet Forslag om at bevilge et Beløb af 10,000 Kr. til en Holdeplads med Sidespor ved Aunslev. Men den daværende Minister for offentlige Arbejder, Ingerslev, modsatte sig en saadan Bevilling, og den blev da ikke vedtagen. Senere har der paa